

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK BASIS- SPECIAAL- EN VOORTGEZET
SPECIAAL ONDERWIJS

Ontslag als voorzitter van het College van Bestuur. Beroep ongegrond.

De Commissie is van oordeel dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt, dat de Raad van Toezicht in voldoende mate en consistent aan appellant heeft aangegeven dat zijn functioneren als voorzitter van het College van Bestuur in de nieuwe bestuursstructuur niet aan de verwachtingen voldeed, waarbij ook concrete punten als de samenwerking tussen de leden van het College van Bestuur, de problemen op het stafbureau, de zorgen over de financiële situatie en het gebrek aan visie zijn genoemd.

De Commissie is van oordeel dat de Raad van Toezicht voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat appellant zijn zelfstandige positie als voorzitter van het College van Bestuur niet of volstrekt onvoldoende heeft vervuld.

Uitspraak

CvBPO.2012.255 - U.2013.11

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

***, appellant,**

gemachtigde: mr. G.C. Boellaard-Hovius

tegen

*** de Stichting, verweerster,**

gemachtigde: mr. J.W. Janse-Velema

1. De procedure

1.1. Bij schrijven van 4 december 2012 heeft appellant beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 26 oktober 2012, waarbij appellant is ontslagen uit zijn functie van voorzitter van het College van Bestuur.

Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 18 januari 2013 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie d.d. 30 januari 2013 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde en de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer S., lid Raad van Toezicht. Partijen hebben bij die gelegenheid de wederzijdse standpunten nader toegelicht. Zijdens appellant en verweerster zijn schriftelijke pleitnota's voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 5 december 1952, is op 1 februari 2009 voor onbepaalde tijd in dienst van verweerster gekomen als algemeen directeur. Met ingang van 1 april 2010 is appellant eveneens voor onbepaalde tijd in de functie van voorzitter van het College van Bestuur benoemd.

2.2. Per aangetekende brief van 25 september 2012 heeft de Raad van Toezicht van verweerster (hierna: de Raad van Toezicht) het voornemen om appellant te schorsen en de arbeidsovereenkomst met appellant met ingang van 1 januari 2013 te beëindigen aan hem toegezonden.

2.3. Op 17 oktober 2012 heeft appellant met bijstand van zijn gemachtigde zijn zienswijze op dit voornemen mondeling toegelicht.

2.4. Bij besluit van 26 oktober 2012 heeft de Raad van Toezicht appellant tot 1 januari 2013 geschorst bij wijze van ordemaatregel in verband met het (voorgenomen) ontslag en hem met ingang van 1 januari 2013 ontslagen op grond van artikel 3.8 sub 7 van de CAO PO.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante heeft - samengevat en zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd.

De Raad van Toezicht heeft tot februari 2012 geen signalen afgegeven waaruit blijkt dat appellant te kort schiet. Er is één verslag van een functioneringsgesprek met appellant van 7 juli 2010; daaruit blijkt niet van een zodanig functioneren dat verweerster hem daarop heeft aangesproken. Voor het overige zijn er geen verslagen. Evenmin blijkt uit verslagen van bestuursvergaderingen dat verweerster het functioneren van appellant ter discussie heeft gesteld. In 2010 is de bestuurlijke structuur veranderd en functioneert een College van Bestuur, bestaande uit twee personen, en een Raad van Toezicht. Deze verandering betekent voor alle betrokkenen een zoektocht bij de nieuwe

rolvervulling. Appellant heeft steeds geprobeerd in gezamenlijk overleg met de Raad van Toezicht te handelen. Het bleek moeilijk met het andere lid van het College van Bestuur een gezamenlijke visie te ontwikkelen op het terrein van de financiën. Beide bestuurders hebben zich geconformeerd aan de door een ingeschakelde coach geformuleerde afspraken. Tijdens de vergadering van 7 november 2011 met de Raad van Toezicht bleek echter dat het andere lid van het College van Bestuur zich niet aan de gemaakte afspraken hield en zonder overleg met appellant over een agenda-onderwerp een aantal conclusies en uitgangspunten met een tendentieuze toonzetting inbracht. Dit bevestigde dat de structuur van taken en verantwoordelijkheden moest veranderen.

Voor zover er afspraken zijn gemaakt over doelen of resultaten die gehaald dienden te worden, heeft appellant deze doelen ook daadwerkelijk gerealiseerd. Verweerster heeft dit zelf onder meer aangetoond door te verwijzen naar het vastgestelde en van een accountantsverklaring voorziene financiële verslag 2011. Appellant is voortdurend met de Raad van Toezicht in gesprek gebleven om eventuele onvolkomenheden binnen de organisatie te verbeteren. Ook de maatregelen met betrekking tot een lid van het stafbureau zijn genomen in overleg met de Raad van Toezicht.

De twee leden van het College van Bestuur hebben in februari 2012 een niet-sluitende begroting voor 2012 overgelegd met 25 aandachtspunten en met het uitzicht dat de begroting 2013 sluitend kon zijn. Deze begroting is niet geaccepteerd. De uiteindelijk goedgekeurde begroting van de interim-bestuurder was vrijwel identiek aan die van het College van Bestuur.

Appellant is van mening dat het rapport van de externe deskundige niet voldoet aan de elementaire beginselen van rechtszekerheid. Er ontbreekt enige vorm van terugkoppeling met de geïnterviewde en appellant is niet in de gelegenheid gesteld zich te verweren. Voorts is gebleken dat deze deskundige een persoonlijk belang had bij de conclusies van het rapport omdat hij vervolgens interim-voorzitter van het College van Bestuur werd.

Verweerster heeft geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat stappen zijn ondernomen die in een dergelijke situatie in redelijkheid van een werkgever mogen worden verwacht, zoals signaleren, afspreken van een verbetertraject en duidelijkheid over de consequenties als geen verbetering wordt bereikt.

Het kan appellant niet worden verweten dat de vertrouwensrelatie tussen de Raad van Toezicht en appellant onder druk is komen te staan. Het ontstaan van het gebrek aan vertrouwen moet geheel worden toegerekend aan de Raad van Toezicht, die vanaf februari 2012 wenste vast te houden aan de ingezette koers. Dit ondanks het feit dat de argumenten die de aanleiding vormden voor deze koers zijn weerlegd en er inmiddels sprake is van een andere situatie door het vertrek van het andere lid van het College van Bestuur en het aangekondigde vertrek van enige leden van de Raad van Toezicht.

Appellant is van mening dat de argumenten die aan het besluit ten grondslag hebben gelegen het bestreden besluit niet kunnen dragen en stelt vast dat verweerster niet heeft voldaan aan de inspanningsverplichting om bij voldoende formatieruimte en flexibiliteit van de werknemer andere passende werkzaamheden aan te bieden en verzoekt de Commissie het beroep gegrond te verklaren.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt - samengevat en zakelijk weergegeven - het volgende naar voren.

Verweerster heeft moeten constateren dat het noodzakelijke vertrouwen tussen appellant en zijn werkgever niet langer aanwezig is. Appellant was vanaf het begin de beoogde voorzitter van het nieuwe College van Bestuur. Het is echter voor appellant niet mogelijk gebleken de organisatie te leiden op een zodanige wijze dat de Raad van Toezicht het verantwoord achtte hem nog langer de verantwoordelijkheid voor de organisatie te laten dragen. Bij de Raad van Toezicht was en is geen vertrouwen dat appellant de problemen binnen de stichting op een bevredigende wijze en adequaat zou kunnen aanpakken.

De Raad van Toezicht heeft jaarlijks functioneringsgesprekken met appellant gevoerd: 7 juli 2010, 14 september 2011 en 10 oktober 2011. Alleen van het gesprek op 7 juli 2010 is een schriftelijk verslag beschikbaar. Op 2 november 2011 heeft een extra gesprek plaats gevonden met het College van Bestuur. In de zeven vergaderingen van de Raad van Toezicht met het College van Bestuur in 2011 zijn de problemen in de samenwerking tussen de leden van het College van Bestuur, de problemen op het stafbureau, de zorgen over de financiële situatie en het gebrek aan visie op een adequate aanpak aan de orde geweest. Er zijn daarbij concrete doelen gesteld over het aspect van samenwerken en communicatie alsmede het orde op zaken brengen in de begroting en exploitatie. Dit blijkt eenduidig uit de notulen van de vergaderingen van de Raad van Toezicht en het College van Bestuur. In 2011 is een coach ingeschakeld om de onderlinge samenwerking tussen de twee leden van het College van Bestuur te verbeteren. Hoewel appellant in september 2011 aangaf dat de samenwerking daardoor was verbeterd, moest de Raad van Toezicht in de vergadering met het College van Bestuur op 7 november 2011 constateren dat dat niet het geval was. Aan de beide leden van het College van Bestuur is toen de opdracht gegeven om zelf op één lijn te komen en om voor 2012 een sluitende begroting te presenteren. De Raad van Toezicht achtte het op 19 december 2011 dringend noodzakelijk het College van Bestuur voor te leggen een externe deskundige in te schakelen. Appellant heeft ingestemd met de inschakeling van deze deskundige en heeft de offerte voor de opdracht ondertekend. Verweerster weerspreekt dat de doelen door appellant zouden zijn gehaald. In euro's is de begroting wel gehaald, maar dat is gebaseerd op niet begrote meevallers en boekhoudkundige posten. Er is geen plan van aanpak gemaakt door appellant of het College van Bestuur en evenmin een visie op de echte vraagstukken. De in februari 2012 gepresenteerde

begroting 2012 had een tekort van bijna € 500.000,-. Het was weliswaar een reële begroting, maar de Raad van Toezicht was ernstig verontrust over het ontbreken van een visie van het College van Bestuur op de te nemen maatregelen om de kosten dan in de loop van het jaar structureel in gunstige zin te kunnen beïnvloeden. Verweerster weerspreekt dat de door de interim-bestuurder opgestelde en door de Raad van Toezicht goedgekeurde begroting vrijwel identiek was aan die van appellant en zijn medebestuurder. Het oorspronkelijke tekort was gereduceerd met 20%.

Dat de oplossing van appellant inzake de medewerker van het stafbureau ontoereikend en inadequaat is gebleken en geen verbetering bracht in de samenwerking met het andere lid van het College van Bestuur, kan de Raad van Toezicht niet worden verweten.

Appellant gaat in zijn reacties voorbij aan zijn verantwoordelijkheid als voorzitter van het College van Bestuur. Het behoort tot de taak van een voorzitter zelf het initiatief te nemen om de problemen op te lossen. Hij bagatelliseert de problematiek en gaat voorbij aan de gevolgen hiervan voor de organisatie waarvoor hij de eindverantwoordelijkheid droeg en hij als voorzitter, bij gebrek aan consensus, de doorslaggevende stem had. De Raad van Toezicht heeft geen concrete voorstellen van appellant gezien in verband met een niet functionerend bestuursstatuut. De Raad van Toezicht kan niet op de stoel van het College van Bestuur gaan zitten. De uitkomsten van de rapportage van 9 februari 2012 van de externe deskundige bevestigden alle zorgen van verweerster van de afgelopen jaren.

Appellant heeft na zijn gesprek met de deskundige eind januari 2012 zelf aangegeven een stap terug te willen doen als oplossing voor de problemen van verweerster.

Verweerster is van mening dat de externe deskundige zich heeft gehouden aan de overeengekomen opdracht die appellant bekend was en aan de verplichting aan de Raad van Toezicht te rapporteren. Verweerster weerspreekt dat de externe deskundige belang zou hebben gehad bij het vertrek van appellant. In zijn advies heeft hij geadviseerd de 2^e fase van de opdracht niet in te gaan, maar een interim-bestuur te benoemen. Daardoor liep hij zelf een deel van de opdracht mis. De interim-bestuursopdracht heeft hij pas na het uitbrengen van zijn advies gekregen. Verweerster had het belang van de organisatie op het oog.

Het betreft geen ziektedossier zodat verweerster niet de wettelijke verplichting heeft andere passende werkzaamheden aan te bieden.

Tot eind december 2012 heeft verweerster zich bereid getoond te overleggen over een minnelijke regeling. Appellant heeft alle aanbiedingen van verweerster verworpen en tot op heden geen gebruik gemaakt van het aanbod van een outplacementtraject.

4. De beoordeling

4.1. Ingevolge artikel 12.1, eerste lid, onder e, van de CAO PO kan tegen ontslag, anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt beroep worden ingesteld bij de Commissie.

4.2. De Commissie stelt vast dat appellant bij verweerster in dienst is getreden als beoogd voorzitter van het College van Bestuur; zijn benoeming per 1 februari 2009, aanvankelijk als algemeen directeur, was direct voor onbepaalde tijd.

4.3. De Commissie stelt voorts vast dat de bestuurlijke structuur van verweerster in verband met het wettelijk vereiste van functiescheiding tussen intern toezicht en bestuur, zoals bedoeld in de Wet 'Goed onderwijs Goed onderwijsbestuur', in 2010 is veranderd en dat er vanaf dat moment een tweehoofdig College van Bestuur en een Raad van Toezicht functioneert. Appellant is per 1 april 2010 benoemd tot voorzitter van het College van Bestuur.

4.4. De Commissie is van oordeel dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt, dat de Raad van Toezicht in voldoende mate en consistent aan appellant heeft aangegeven dat zijn functioneren als voorzitter van het College van Bestuur in de nieuwe bestuursstructuur niet aan de verwachtingen voldeed, waarbij ook concrete punten als de samenwerking tussen de leden van het College van Bestuur, de problemen op het stafbureau, de zorgen over de financiële situatie en het gebrek aan visie zijn genoemd.

De Commissie is van oordeel dat de Raad van Toezicht voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat appellant zijn zelfstandige positie als voorzitter van het College van Bestuur niet of volstrekt onvoldoende heeft vervuld.

4.5. Alle door verweerster aangevoerde redenen tezamen beschouwd, is de Commissie van oordeel dat de Raad van Toezicht heeft kunnen concluderen dat er geen reden is nog langer vertrouwen te hebben in het functioneren van appellant als voorzitter van het College van Bestuur en dat het noodzakelijke vertrouwen niet meer aanwezig is.

4.6. Gelet op het voorgaande zal de Commissie het beroep van appellant tegen het ontslagbesluit van verweerster van 26 oktober 2012 ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het ontslagbesluit van 26 oktober 2012 van verweerster ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld - van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier.

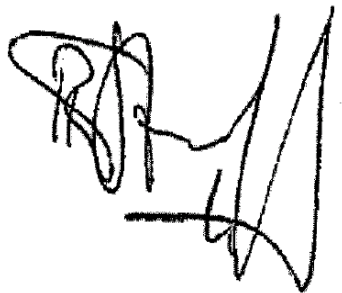
De beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier.

De uitslag van het beroep is bij brief van 7 februari 2013 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 18 april 2013.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier)

Voor afschrift,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier